

EXPOSICIÓ

Combats entre art i ciència

Una mostra recull els treballs de vuit joves artistes que reinterpreten les investigacions de set joves científics

Foto de grup dels joves científics i els artistes. ARNAU BACH

Crònica

CRISTINA S. TORRES

Jessica Giró estava atònita. “Però com que color? Són càrregues inorgàniques de diferents polímers!”. I tanmateix, allà la Carmen Díaz, la Mireia Terrado i la Isabel Servera –tres artistes plàstiques que formen el col·lectiu Dames– només veien taronges, negres, grisos, blancs... Estaven al departament de materials de la Facultat de Química de la Universitat de Barcelona (UB), on la Jessica cerca nous materials.

Les Dames van escoltar aquesta química explicar el que feia, van veure els processos que seguia en la seva investigació i van quedar-se amb una part d'un procés, que van sintetitzar en una mena de paleta de colors. “Cada polímer té unes característiques que queden reflectides en les sigles que el formen, de les quals ens n'ha interessat una en concret:

la càrrega addicional inorgànica, que nosaltres hem traduït com el color. Hem ordenat els polímers segons aquesta característica, responnent a un criteri de percepció visual”, explica la Carmen. “El que per a mi és científic, per a elles és art, color”, afegeix la Jessica.

“Escala de color segons la càrrega visual” és una de les peces que integren l'exposició *Foc creuat, art i ciència al punt de mira*, que des d'avui i fins al 13 de febrer es pot veure al Centre d'Arts Santa Mònica, a Barcelona. “Una mena de combat amb final feliç, productiu i enriquidor de com art i ciència poden interactuar”, explica Joan Duran, poeta, bioquímic, investigador de la Universitat de Barcelona i que ha concebut i dirigit el projecte.

Durant tot un any, un col·lectiu d'artistes plàstics, estudiants del Màster en Produccions Artístiques i Recerca de la UB, s'ha colat als laboratoris de set científics, procedents d'universitats i centres de recerca de Barcelona. Els artistes han estudiat les investiga-

cions que estaven duent a terme els científics, n'han extret l'essència, l'han reinterpretat i ara la mostren al públic en format d'instal·lació. En total, d'aquest diàleg entre ciència i art n'han sorgit sis projectes que ofereixen una visió innovadora i fecunda sobre la investigació científica.

Diverses disciplines

La idea de Foc Creuat neix de la Vocalia de Comunicació de la Societat Catalana de Biologia, que cada any realitza un projecte en què mescla la ciència amb altres disciplines. En edicions anteriors, la biologia es va trobar amb la música, amb la poesia i les arts escèniques. Enguany, ha estat el torn de les arts plàstiques.

Tant per als científics com per als artistes, el projecte ha estat molt enriquidor. “És important per a la ciència no tan sols treballar i adquirir coneixement, sinó també que la gent entengui què estàs fent i quina importància té”, considera Marçal Gallemí, del Centre de Recerca en Agrigenòmi-

«El que per a mi és científic, per a elles és art, color», explica la Jessica

En edicions anteriors, la ciència es va trobar amb la música o la poesia

DETTALLS

> FOC CREUAT

La mostra es pot veure al Centre d'Arts Santa Mònica del 2 al 13 de febrer.

ENTRE ART I CIÈNCIA

L'exposició Foc Creuat s'organitza en el marc de la mostra Penseu Art-Actuar Ciència. Artistes suïssos al laboratori, que es pot veure a l'Espai Laboratori Àmbit Ciència de l'Arts Santa Mònica, fins al 15 de maig.

ca (CRAG). Per Xavier Bofill, del centre de regulació genòmica, “és gratificant que la recerca en què dediques moltíssimes hores interressi, es pugui explicar, perquè fa que el teu treball cobri un valor social molt important”.

També els ha servit per replantejar-se el mètode de treball. Es el cas del Javier del Campo, microbiòleg de l'Institut de Ciències del Mar –del CSIC– que ha treballat colze amb colze amb l'artista mallorquina Lara Fluxà en la peça *des-Nivell*. “M'ha fet plantejar-me quins són les limitacions de la ciència”, explica Javier del Campo.

Llibertat per interpretar

“Els artistes gaudeixen de molta llibertat per dur a terme la seva obra. En canvi, els científics estem encotillats per fer la nostra feina”, assegura en Javier. El microbiòleg afegeix: “També hem hagut de fer un esforç per entendre'ns. Les paraules sovint no volen dir el mateix. Els científics atorguem un significat molt concret que

pot ser ambigu per a una persona de fora del món de la ciència”. Per això, afirma que “bona part de la feina que hem fet ha estat de conversa, d'arribar a l'enteniment, i crec que això ha estat la vessant més enriquidora”.

Els artistes, per la seva banda, també han sortit beneficiats d'aquest intercanvi. Durant un any, han entrat en contacte amb matèries que desconeixien, han explorat un nou món, nous materials, noves disciplines amb què han ampliat els seus bagatges i visió. “M'agrada dir que l'art és una ciència, com la història. Funcionen igual, però l'art és més ràpid. La ciència concreta i l'art focalitza”, explica Ariadna Parreu, alhora que exclama: “Són dues disciplines complementàries, tot i que els artistes esperem de tot menys resultats aplicables!”. *

Més informació

PÀGINA WEB DE L'ARTS SANTA MÒNICA

www.artssantamonica.cat

Público.es

Tota la informació en un clic

També al teu iPad i descarrega'n la versió PDF

Público.es

